

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

ראש השנה-אם אינן מכירין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
מעשה שבאו שנים, ואמרו: ראינוהו שחרית במזרח וערבית במערב. אמר רבי יוחנן בן נורי: עדי שקר הם.	[רבי יוחנן בן נורי]												■
כשבאו ליבנה קיבלן רבן גמליאל.	[רבן גמליאל]												○
ועוד באו שנים ואמרו: ראינוהו בזמנו, ובליל עיבורו לא נראה. וקיבלן רבן גמליאל.	[רבן גמליאל]												○
עדי שקר הן היאך מעידים על האשה שילדה, ולמחר כריסה בין שיניה?	רבי דוסא בן הורכנס:												○
רואה אני את דבריך.	אמר לו רבי יהושע:												○
גזורני עליך שתבא אצלי במקלך ובמעוטיך ביום הכפורים שחל להיות בחשבונך.	שלח לו רבן גמליאל:												○
הלך ומצאו רבי עקיבא מיצר.													○
יש לי ללמוד שכל מה שעשה רבן גמליאל עשוי, שנאמר (ויקרא כג) אלה מועדי ה' מקראי קדש אשר תקרא אתם - בין בזמנן בין שלא בזמנן, אין לי מועדות אלא אלו.	אמר לו: [רבי עקיבא]												○
בא לו אצל רבי דוסא בן הורכנס													○
אם באין אנו לדון אחר בית דינו של רבן גמליאל - צריכין אנו לדון אחר כל בית דין ובית דין שעמד מימות משה ועד עכשיו, שנאמר (שמות כד) ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל, ולמה לא נתפרשו שמותן של זקנים - אלא ללמד שכל שלשה ושלושה שעמדו בית דין על ישראל הרי הוא כבית דינו של משה.	אמר לו: [רבי דוסא בן הורכנס]												○
נטל מקלו ומעוטיו בידו, והלך ליבנה אצל רבן גמליאל ביום שחל יום הכפורים להיות בחשבונו. עמד רבן גמליאל ונשקו על ראשו, אמר לו: בוא בשלום רבי ותלמידי רבי - בחכמה, ותלמידי - שקבלת את דברי.													○
כך מקובלני מבית אבי אבא: פעמים שבא בארוכה, ופעמים שבא בקצרה.	תניא, אמר להם רבן גמליאל לחכמים:												◇
מאי טעמא דבי רבי - דכתבי (תהלים קד) עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו, שמש הוא ידיע מבואו, ירח לא ידע מבואו.	רבי יוחנן:												◇
רבי חייא חזייה לסיהרא דהוה קאי בצפרא דעשרים ותשעה, שקל קלא פתק ביה, אמר: לאורתא בעינן לקדושי בך, ואת קיימת הכא? זיל איכסי	[רבי חייא]												○
זיל לעין טב וקדשיה לירחא, ושלח לי סימנא: דוד מלך ישראל חי וקים.	רבי לרבי חייא:												○
פעם אחת נתקשרו שמים בעבים ונראית דמות לבנה בעשרים ותשעה לחדש, כסבורים העם לומר: ראש חדש, ובקשו בית דין לקדשו.	תנו רבנן:												○
כך מקובלני מבית אבי אבא: אין חדושה של לבנה פחותה מעשרים ותשעה יום ומחצה ושני שלישי שעה ושבעים ושלושה חלקים.	אמר להם רבן גמליאל:												○
ואותו היום מתה אמו של בן זוא, והספידה רבן גמליאל הספד גדול. לא מפני שראויה לכך, אלא כדי שידעו העם שלא קידשו בית דין את החדש.													○
הלך ומצאו ר"ע מיצר כו'.													○
מי מיצר? רבי עקיבא מיצר, או רבי יהושע מיצר?	איבעיא להו:												^
הלך רבי עקיבא ומצאו לרבי יהושע כשהוא מיצר	תא שמע, דתניא:												○
רבי מפני מה אתה - מיצר?	אמר לו: [רבי עקיבא]												○
עקיבא, ראוי לו שיפול למטה שנים עשר חדש ואל יגזור עליו גזירה זו.	אמר לו: [רבי יהושע]												○
רבי, תרשיני לומר לפניך דבר אחד שלמדתני.	אמר לו: [רבי עקיבא]												○
אמור.	אמר לו: [רבי יהושע]												○
הרי הוא אומר (ויקרא כג) אתם, (ויקרא כג) אתם, (ויקרא כג) אתם, שלש פעמים, אתם - אפילו שוגגין, אתם - אפילו מזידין, אתם - אפילו מוטעין.	אמר לו: [רבי עקיבא]												○
עקיבא, נחמתני, נחמתני.	בלשון הזה אמר לו: [רבי יהושע]												○
בא לו אצל רבי דוסא בן הורכנס כו'.													○
למה לא נתפרשו שמותם של זקנים הללו - שלא יאמר אדם: פלוני כמשה ואהרן? פלוני כנדב ואביהוא? פלוני כאלדד ומידד?	תנו רבנן:												○
ואומר (שמואל א יב) ויאמר שמואל אל העם ה' אשר עשה את משה ואת אהרן													○

ראש השנה-ראוהו בית דין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ראוהו בית דין וכל ישראל, נחקרו העדים, ולא הספיקו לומר מקודש עד שחשיכה - הרי זה מעובר.												■	כה: מ
ראוהו בית דין בלבד - יעמדו שנים ויעידו בפניהם, ויאמרו מקודש מקודש.												■	כה: כה
ראוהו שלשה והן בית דין - יעמדו השנים, ויושיבו מחביריהם אצל היחיד, ויעידו בפניהם, ויאמרו מקודש מקודש - שאין היחיד נאמן על ידי עצמו.												■	כה: כה
למה לי למיתנא ראוהו בית דין וכל ישראל?												ז	כה: א
איצטריך, סלקא דעתך אמינא: הואיל וראוהו בית דין וכל ישראל - איפרסמא לה, ולא ליעברוה, קמשמע לן.												!	כה: כה
וכיון דתנא ליה ראוהו בית דין וכל ישראל - נחקרו העדים למה לי?												ז	כה: כה
הכי קאמר: אי נמי נחקרו העדים ולא הספיקו לומר מקודש עד שחשיכה - הרי זה מעובר.												!	כה: כה
וכיון דתנא עד שחשיכה הרי זה מעובר - למה לי למיתנייה חקירת העדים כלל?												ז	כה: כה
איצטריך, סלקא דעתך אמינא: תיהוי חקירת עדים כתחילת דין, ומקודש מקודש כגמר דין, ולקדשי בליליא, מידי דהוה אדיני ממונות												!	כה: כה
דיני ממונות דנין ביום וגומרין בלילה	דתנן:											!	כה: כה
הכא נמי מקדשין בליליא, קמשמע לן.												!	כה: כה
ואימא הכי נמי												ז	כה: כה
אמר קרא (תהלים פא) כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב, אימת הוי חק - בגמר דין, וקא קרי ליה רחמנא משפט. מה משפט ביום - אף הכא נמי ביום.												!	כה: כה
ראוהו בית דין יעמדו שנים ויעידו בפניהם												■	כה: <
ואמאי? לא תהא שמיעה גדולה מראייה												ז	כה: כה
כגון שראוהו בלילה.	רבי זירא:											!	כה: כה
ראוהו שלשה והן בית דין יעמדו שנים ויושיבו מחביריהם אצל היחיד												■	כה: <
אמאי? הכא נמי נימא: לא תהא שמיעה גדולה מראייה												ז	כה: כה
וכי תימא הכא נמי כגון שראוהו בלילה												!	כה: כה
היינו הך												ז	כה: כה
סיפא איצטריכא ליה, דאין היחיד נאמן על ידי עצמו.												!	כה: כה
דסלקא דעתך אמינא: הואיל ותניא:												!	כה: כה
דיני ממונות בשלשה, ואם היה מומחה לרבים - דן אפילו ביחיד	[תניא]											!	כה: כה
הכא נמי ניקדשיה ביחודי, קמשמע לן.												!	כה: כה
ואימא הכי נמי												ז	כה: כה
אין לך מומחה לרבים בישראל יותר ממשה רבינו, וקאמר ליה הקדוש ברוך הוא: עד דאיכא אהרן בהדך, דכתיב (שמות יב) ויאמר ה' אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר החדש הזה לכם.												!	כה: כה
למימרא דעד נעשה דיין? לימא מתניתין דלא כרבי עקיבא												ז	כה: כה
סנהדרין שראו אחד שהרג את הנפש מקצתן נעשו עדים ומקצתן נעשו דיינין - דברי רבי טרפון	דתניא: [רבי טרפון]											ז	כה: כה
כולן נעשים עדים, ואין עד נעשה דיין.	רבי עקיבא:											ז	כה: כה